

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leta 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pouj, plača za vse leta 23 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znača poština. — Na naročbe zvez istodobne pošiljalice naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje po peterostopni petit-vrste po 12 h., če se oznanilo tiskna enkrat, po 10 h., če se dvakrat in po 8 h., če se tiskna trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rekepisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljenštvo je v Knafeljevih ulicah št. 5, in nicer uredništvo v I. nadst., upravljenštvo pa v pritličju. — Upravljenštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Pismo iz Hrvatske.

(Zadoščenje reškega guvernerja. — Nove denunciacije in intrige. — Naprednjaki proti klerikalizmu.)

V Zagrebu, 15. julija.

V zadnjem pismu sem javil, kako je našo javnost razburila razžalitev s strani reškega guvernerja, ki v svojem inštalacijskem govoru ni omenil reških Hrvatov in ker je na parobodu „Tatra“ bila sneta hrvatska zastava v tistem hipu, ko je guverner stopil na krov.

Za to dejanje je bil sicer odgovoren samo predsednik parobrodne društva „Ungaro-Croate“, ki je dal samovoljno sneti zastavo. Nasprotniki naše koalicije so hoteli ta slučaj izrabiti, da bi razbili prijateljske odnose z Madjari in da bi narod naševal proti koaliciji. To je bila zares težka naloga za koalicijo, ali jo je rešila docela srečno. V naši javnosti se v svrhu, da se naglaša naše pravo na Reko, neprestano deklamuje, da je Reka čisto hrvatsko mesto, ki ga pa nam hočejo odvzeti Madjari.

Dasi je ogromna večina reškega prebivalstva hrvatskega pokolenja, dasi živi tamkaj mnogo zelo premožnih in vplivnih Hrvatov, vendar je politična veljava Hrvatov na Reki naravnost minimalna. To moramo žalibog odkrito priznati. V mestnem občinskem svetu sedita samo dva Hrvata in to še taka, kakor Copaitich (kako se že piše!), predsednik „Ungaro-Croate“, ki je sam kot Hrvat snel na parniku „Tatra“ hrvatsko zastavo! Velika krvda samih Hrvatov je torej, da jih more kdorkoli ignorirati. Koalicija je zahtevala zadoščenje, kakršno je v današnjih razmerah mogoče dobiti. Guverner je posetil hrvatsko čitalnico in tamkaj izrečeno priznal, da so Hrvati važen faktor v razvoju mesta Reke. In ko se je vozil ob obali hrvatskega Primorja na parniku „Tatri“, je dal na istem mestu, kjer se je svoječasno snela, razobesiti hrvatsko zastavo.

Se pred tremi meseci bi ne bilo mogoče doseči takega zadoščenja. Dosedaj se ni razobesala hrvatska zastava, a sedaj ji je uradno priznana ta pravica. Razume se, da nasprotniki koalicije, ki so pod starim režimom mirno prenašali vsako kršenje zakona, niso s tem zadovoljni, samo da omolovažijo delovanje koalicije.

* * *

Do danes še ni izšlo uradno imenovanje nove naše vlade. Potekel je že mesec, odkar je koalicija predložila nove oddelne predstojnike banu, a ban kralju v potrjenje, a to potrjenje še do sedaj ni dospelo z Dunaja. Sedaj je sicer že gotovo, da ne more še morda nastati reakcija in da mora v kratkem slediti imenovanje, ali že to dolgo zavlačevanje je zadosten znak, kako močni so še v dvornih krogih naši sovražniki. To tudi ni čudnega. Domači protivniki zdravega narodnega razvoja so še zelo močni. Ko se je morala stara madjaronska stranka raziti, so ostali še živi njeni člani, od katerih mnogi niso izgubili nade, da bi se morda vendarle na kak način lahko obdržali na površju.

Ti ljudje imajo po posredovanju Khuenha še močan vpliv na dvoru, a sedaj so prišli na misel — ali se jim je to zapovedalo z Dunaja — da združijo popularno geslo Velike Hrvatske z dunajskim gesлом Velike Avstrije in zato so se jeli plaziti v velikohrvatsko stranko dr. Franka.

Da se je res sklenila zarota proti koaliciji, to potrjuje izjava dr. Franka, da ni zadovoljen s sestavo nove vlade, a nezadovoljni so takisto z njim stari Khuenovci, zato so se tudi združili na nov politični program: Velika Hrvatska v Veliki Avstriji. Naravno je, da je to navadni humbug sovražnikov naše narodne svobode, ki hočejo pod plačem popularnega gesla (Velike Hrvatske) zasledovati svoje osebne cilje in koristi. Dunaj pa morda upa, da bo s pomočjo teh elementov lahko zopet izrabjal, kadar pride do odločilne bitke z Madjari, hrvatski narod v svoje svrhe ...

Evo, s takšnimi sredstvi hočejo nasprotniki novega kurza zasejati največje nezaupanje krone napram koaliciji. Frankovo „Hrvatsko Pravo“ je v ponedeljek priobčilo — baje iz Zagreba — vest, da je nedavno tega povabil srbski poslanik na Dunaju dr. Vučić na diner hrvatske delegate. Temu povabili sta se odzvala dva delegata. Pri tej priliki je dr. Vučić nazdravil kralju Petru kot jugoslovanskemu kralju, dočim se ni niti z besedico spomnil cesarja. Ta denunciacija se je takoj doslovno sporočila zunanjim velikim časopisom. S tem se hoče dati v tej dobi spora s Srbijo hrana za nov konflikt, v drugem oziru se pa hoče naše delegate označiti naravnost kot veleizdajnike. Ti „špicli“ namreč prav dobro vedo, da se s takimi denunciacijami najbolj vpliva na dvoru. Poslanik dr. Vučić je takoj dementiral v vseh podrobnostih to vest: on ni občeval s hrvatskimi delegati, ni priredil nobenega dineja, ni imel nobenega govora, nego predi banket šele ta četrtek ob obleti izvolitve kralja Petra.

Takisto je tudi koalicija dementirala vest, da bi bil kdaj izmed njene članov na dotičnem dnevu. Toda „Hrvatsko Pravo“ ne miruje in je priobčilo pred par dnevi dopis z Dunaja, v katerem se vnovič zatrjuje, da je res dotična vest istina. Priobčujejo se razne „špicelske“ posameznosti, samo da se poveča verjetnost tej brezmiselnih denunciacij. Že po slugu se pozna pisec. Brez vsakega dvoma je to isti zloglasni „Argus“, ki je pred letom priobčeval one denunciacije o Supilu in baje odkril veliko zaroto z Belgradom. Takrat se je junajšil, da bo vse svoje trditve dokazal pred sodiščem. Supilo je tožil „Hrvatsko Pravo“, toda do današnjega dne še ni došlo do razprave, ker „Hrvatsko Pravo“ z raznimi izgovori ne prestano deluje na to, da se obravnavata odlaga, ker ve dobro, da ne more prav ničesar dokazati. Ta „Argus“ je znan človek, Pjerotić s pravim imenom, ki si že dlje časa

pri raznih prilikah služi na ta način svoj kruh. Ako je treba proti komu kaj priobčiti in odeti to v plačatljivne zarote, evo vam takih ljudi ki storje za denar vse!

Ni tolika sramota za takega individuva, kakor je sramota za list in stranko, ki se poslužuje takšnega podlega izročka.

* * *

Proti naprednjakom se je razvila, odkar so se organizovali in stopili v javnost s vsestranskim svojim programom, še silnejša agitacija s strani klerikalcev, ki so tudi v koaliciji, t. v hrvatski stranki prava. Najbolj napadajo napredno stranko reakcionarci radi svobodomiselnega šolskega programa in radi temeljnega načela, da se ima cerkev ločiti od države. Sedeva se pri tem klerikalci poslužujejo svojega starega orožja, da so namreč naprednjaki brezverci, ki hočejo razrušiti vero in cerkev. Naprednjaki so z volitvijo v Valpovem, kjer je bil izvoljen za poslanca predsednik njihove stranke dr. I. Lorković, pokazali, da razumejo izborna za svoja načela agitirati med narodom. Ali da pobijejo tudi v onih krogih, ki ne razumejo naprednega programa, klerikalna obrekovanja, je priobčil osrednji odbor hrvatske ljudske napredne stranke v „Pokretu“ daljšo izjavbo, v kateri tolmači svoje nazore ter vobče naglaša, da se naprednjaki kot politična stranka ne bavijo z verskimi vprašanji in da se radi tega ne morejo ešofirati za kako konfesijo niti proti nji.

Na rednem zasedanju sploh ne bo pečala z nobenimi važnejšimi vprašanji in ostane skupaj samo še kakih 15 dni. Glavna zadača izrednega skupštinskega zasedanja je: da se verificirajo volitve, da se izvoli skupštinski bureau in da skupština da vladu direktivo, katere naj se drži v carinskem konfliktu z Avstro-Ogrsko.

In ravno carinski konflikt z Avstro-Ogrsko bo blažilno vplival na zastrupljene strankarske odnose v srbskem parlamentu. Casi so resni in malenkosti morajo stopiti v ozadje, ko preti državi in narodu opasnost od zunaj. Zastopniki naroda v skupštini morajo stati sedaj na popolni višini — in oni se te svoje dolžnosti tudi zavedajo. G. Ljuba Stojanović, bivši ministarski predsednik in voditelj samostalcev je teh dni izjavil, da odobrava držanje sedanje vlade, katero bo njegova stranka moralno podpirala v konfliktu z Avstro-Ogrsko.

In redno zasedanje narodne skupštine se bo torej vrnilo v znamenju miru in tolerancije. Vlada bo — četudi ima močno večino — tolerantna na pram opozicijo, a držanje posleduje napram vladu bo prizanesljivo in lojalno.

Balkanska pisma.

Srbija: Narodna skupština. — „Modra knjiga“. — Današnji dan. — Stara Srbija in Makedonija: Ne sliši se ničesar.

Belgrad, 12. julija.

—■■■ Verifikacijski odsek je dokončal svoje delo in podnese jutri narodni skupštini svoje izvestje. Misli se je, da verifikacijski odsek proglaši večje število volitev za nepravilno izvršeno in da pozneje tudi narodna

Mirno, nepremično, v veličanstvu smrti so sedeli mrliči na svojih mestih. David je pregledal vso rakev. Mrliča se seveda ni dotaknil nobenega. Ker je bil Krištof hitro s kamni zaprl odprtine, ki jih je bil napravil Krivosrd, ni prišel David resnici na sled. Čim daje je stari mož stikal po raki, toliko bolj je bil prepričan, da ima opraviti Bernard Sternberg s čeznaravnimi močmi in toliko večji je postajal njegov strah. Napisel je kar pobegnil iz rakev v jamo.

„Če nas kdo čuje,“ naposlедki napisel ni nobena nesreča,“ je menil vit Pyrso. „Kar danes sklenemo, se čez nekaj dni itak pred cerkvijo razglasiti.“

Možje so prikimali, samo da bi bilo zborovanje čim prej končano, zakaj groza jim je tičala v kosteh in komaj so čakali, da bi mogli oditi. Zaradi tega tudi ni nihče ugovarjal, ko so Pyrso in David ter mestni sodnik pojasnili svoje nasvetne, kako naj se Kamnik brani proti Nikolaju Klovškemu. Vsi njihovi nasveti so bili naglo in soglasno sprejeti in že je hotel Pyrso zaključiti shod, ko je za besedo prosil Bernard Sternberg.

(Dalje prih.)

LISTEK.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

„Povedali ste resnico, plemič Rain,“ se je oglasil Krivosrd. „Pridobil sem za našo stvar velikega junaka Krištofa Zlatopoljca. Prišel je z menoj v Kamnik in ko je tu preskrbel kar je bilo treba za svojega očeta, je šel z menoj v Mengš, takorekoč v levji brlog, in se zopet vrnil v Kamnik. Danes je obedoval pri očetu Davidu. Tam mi je ponovil, da vstopi v naše vrste, ali rekel je, da šele potem, ko izpolni oblubo, ki jo je storil.“

„Kakor Gašpar Khiisel,“ se je smejal Bernard Sternberg.

„Ne,“ je osorno rekel Krivosrd. „Vitez Zlatopoljec mi je rekel, da mora poprej izvršiti neko važno delo, predno more vstopiti v naše vrste.“

„Čudim se, da morete kaj takega verjeti,“ je ugovarjal trdoglav Bernard Sternberg. „Meni se zdi, da je Krištof Zlatopoljec eden tistih junakov, ki so storili nebroj hrabrih dejanj tam,

kjer jih nihče ni videl in ki iz teh nedokazanih junašev izvajajo pravico, da smejo potem vse življene biti strahopetci.“

Čuvši te besede, je Krištof planil pokonci in se je hotel kar zapoditi med zborovalce. Toda imel se je samega sebe toliko v oblasti, da je takoj premagal svoja čuvstva. Rekel si je, da bi kompromitiral svoj namen maščevati očeta in sestro, če bi zdaj stopil med zborovalce in zato se je zopet vlegel na tla in gledal skozi odprtino na zborovališče. Zapazil je, da ga išče pogled Krivosrd.

„Ta ve, da sem vse slišal in ta sluti, koliko sedaj trpm,“ je misil Krištof in zavest, da je med zborovalci vsaj en človek, ki ima o njem boljše mnenje, je pomirjevalno vplivala na njegovo srce.

Krivosrd si je štel v dolžnost, da brani Zlatopoljca pred napadi Bernarda Sternberga.

„Ne sodite moža, ki ga ne poznate, grof Sternberg,“ je zaklicil Krivosrd. „Recimo, da bi bili vi po kakih posebnih okolnostih prisiljeni, odreči nam svojo pomoč. Kaj bi storili v takem slučaju, če bi vas kdo dolžil strahopetstva?“

Strmenje med zborovalci je bilo spoščno in zavladala je med njimi nezaupnost. Vsi so mislili, da je med zborovalci kak tajen zaveznik Zlatopoljčev, ki je prinesel seboj Krištofov rokavico, sluteč, da se bo Zlatopoljčev odhod neugodno tolmačil.

„Mislim, da je najbolje, če smanjimo to rokavico kot svarilo,“ je

menil stari Pyrso. „Naj je rokavico vrgel kdorkoli, prosim ga, naj molči o tem, kar je čul. Bernard grof Sternberg se je pač prenagli.“

„Na vsak način pa sem pripravljen, dati zadoščenje z mečem za to, kar je storil moj jezik. Naj je vrgel rokavico kdorkoli, ve naj, da sem pripravljen sprejeti ta poziv na dvojboj ob vsaki uri.“

„Danes zvečer,“ je zadonel otel glas.

Vse zborovalce je spreletela zona, kajti tičali so globoko v praznoverstu tistih časov in trdnoverstu, da posegajo čeznaravne moči pogostoma v življene ljudi.

„Kje?“ je vprašal grof Bernard Sternberg. Dasi ga je bila groza, je vendar čutil, da mora zdaj pokazati svoj pogum.

„Tukaj,“ je bil odgovor.

Zdaj so pač vsi spoznali, da prihaja glas od zgoraj. Stari David je bil prvi, ki je stekel proti stopnicam, vodečim v cerkveno rakev, in sledilo mu je več pogumnih mož. Toda vratca so bila zaklenjena. Ker so bile durice lesene, so jih lahko vlamili in stopili so v rakev.

Dolgo ti idilični odnošaji v narodni skupštini ne bodo trajali. Da se le enkrat reši konflikt z Avstro-Ogrsko — pa bomo zopet videli, kako zelo vročekrvni umejo biti srbski narodni poslanci! Ta vročekrvnost sicer ne gre tako daleč, da bi se poslanci med seboj psovali, kakor v proslem avstrijskem parlamentu, zato se pa zbadajo bolj na fin način, v čemer so Srbi mojstri!

Fizijonomija nove narodne skupštine se razlikuje od prejšnje. V prejšnji narodni skupštini je prevladovala kmetska narodna obleka, a v novi se vidi narodne obleke manj. Sicer je še danes narodna skupština pravi kmetski parlament, ali se opaža, da na mesto kmetov prihajajo sedaj v narodno skupštino v večno večjem številu trgovci in obrtniki iz provincije.

Dosedaj je bila samo ena, otvorenava skupštinska seja. Poslanci so prišli polnoštevilno, razpoloženje je bilo veselo in poslanci so si medsebojno — dokler so čakali na odhod v cerkev — nagajali in se zbadali s tem imenitno, zabavali publiko v splošni galeriji in časnikarje, ki smo do zadnjega kotička zavzeli svoje dve loži. Ko smo se vsi dovolj nasmajali različnim dovtipom, vstane častitljivi duhovnik, prota Milan Gjuric, eden najpopularnejših narodnih poslancev, in povabi narodne poslance v cerkev, da pokličejo na pomoci sv. duha, ki naj jim razsveti pamet, da bodo delali samo na korist naroda in države. Ko so se poslanci „spametovani“ vrnili iz cerkve, se je konstituiral provizoričen bureau in pri tem so se radikalci in samostalci malo sprli. Po skupštinskem pravilniku postane namreč provizoričen predsednik najstarejši poslanec. In sedaj so radikalci trdili, da je v njihovih vrstah najstarejši poslanec, a samostalci so za nekoga svojega poslanca trdili, da je on najstarejši, ker da je že nekaj čez 70 let star. Končala se je stvar tako, da je postal provizoričen predsednik dotični samostalec, kateremu sem imel pozabil.

Potem je bil izvoljen verifikacijski odsek, ki je takoj začel svoje delo, a škupštinske seje so bile odgodene. Verifikacijski odsek je sedaj svoje delo dokončal in jutri bo druga seja nove narodne skupštine.

Ker je avstro-ogrski minister zunanjih zadev, grof Goluchowski, falsificiral istino v delegacijah in zvrščal vse krivdo, da je prišlo med Srbijo in Avstro-Ogrsko do carinske vojne, na Srbijo, čuti se srbska vlada primorano, da izda t. zv. „modro knjigo“, v kateri izidejo vse diplomatične note, ki so bile v zadevi carinskega konfliktu izmenjane med srbskim in avstro-ogrskim ministrom „zunanjih zadev“. „Modra knjiga“ izide v srbskem in francoskem jeziku in se razdeli srbskim narodnim poslancem, srbskemu in tujemu časopisu ter poslanikom tujih držav na srbskem dvoru.

Jasno je, da se gospod Goluchowski ne razveseli srbske „modre knjige“. On je hotel na vsak način vrniti Srbiji ničvredne Škodove topove in ker se je sramoval priznati, da se je kot minister ponižal za nadavnega agenta neke že napol bankrotirane tovarne, je lagal, da on ne vsljuje Srbiji teh topov. Goluchowski je dobro vedel, da avstro-ogrski industrijalci ne bodo zadovoljni, a radi ene tovarne, katerih produktov Srbija ne mara, oni ne bodo mogli izvažati svojega blaga v Srbijo in bodo radi tega trpeli ogromno škodo in zato je poljski šlahčič v avstrijski uniformi enostavno falsificiral istino in mistificiral delegacije, industrijalce in javno mnenje. On je izjavil, da je Srbija odklonila avstro-ogrsko zahtevo, a to je ordinarna laž, ker v oni noti srbske vlade, ki je dala Goluchowskemu povoda, da napove Srbiji ekonomsko vojno, je Srbija izjavila, da akceptira vse avstrijske zahteve, samo v zahtevo, tičočo se nakupa topov, ne more privoliti. Grof Goluchowski, avstro-ogrski minister zunanjih zadev, je torej lagal, ko je izjavil v delegacijah, da je Srbija vse avstrijske zahteve odklonila.

Sedaj se v „modri knjigi“ natisnejo vse diplomatične note, ki so bile v tej zadevi izmenjane med srbskim in avstro-ogrskim ministrom zunanjih zadev. Na ta način bo svet videl istino, a sprevidel bo svet tudi to, da je v Avstriji v istini vse mogoče, ker v tej državi sme celo minister javno lagati in falsificirati istino — samo da svoje namene doseže!

* * *

Danes je rojstni dan srbskega kralja Petra in Belgrad je v praznični obleki. Zastave vihajo na vseh hišah, a ulice so živahne in polne ljudi, kakor v največjih praznikih. Poslaniki tujih držav v blesteh gal-oblekah se vozijo s svojimi vojnimi atašeji na dvor k čestitovanju. Belgrad je poln mladih oficirjev, ki so ravnokar dokončali svoje študije in so današnjega dne postali potporučnici (lajtnanti).

Kralj Peter proslavlja letos četrtič svoj rojstni dan kot kralj Srbije. Malo časa je on še kralj, ali v tem kratkem času si je pridobil popolno zaupanje in ljubezen svojega naroda. On razume svoj položaj ustavnega vladarja in se vede vedno strogo korektno. On ve, da ima v ustavnih državi več pravic narod kakor vladar in on te narodne pravice spoštuje. Ne meša se aktivno — kakor sta delala poslednja dva Obrenovića — v dnevna politična vprašanja, nego prepušča narodu, odgovorni vlad, da ona sklepa, narodna skupština sprejema, a on daje svoj podpis.

In zato se v Srbiji ne vodi več politika v dveh nasprotnih smereh, kakor se je še pred nedavnim delalo, ko je vodil dvor svojo posebno politiko, ki se je v svojih temeljih razlikovala od politike, ki bi je hotel voditi narod.

Narod vidi, da kralj spoštuje njegovo suverenost in zato so klici: „Živio naš kralj Peter i njegov dom!“ ki se slišijo danes po celi Srbiji, iskreni, oni prihajajo iz globine duše naroda, ki je srečen, da je končno prišel čas, ko vlada med kraljem in njim popolna harmonija.

* * *

Iz Stare Srbije in Macedonije ne prihajajo nobeni glasovi o kakem večjem kretanju čet. To je malo čudno, ker sedaj je revolucionarna „sezona“ in razlagati se da ta čudna pojava edino s tem, da se že vsem preneumno zdi, pretepati se po makedonskih planinah, ko je vendar jasno, da uspehov ne more imeti nobeno četovanje, dokler se za revolucijo ne zavzame kaka država, ki ima organizano vojsko!

V ostalem morebiti leži vzrok temu miru nekje drugje in on je morebiti samo navidezen! Čudna dežela je ta Macedonia!

Volilna reforma.

Dunaj, 16. julija. Ker ni bilo mogoče dosegči kompromisa med Nemci in Italijani glede Tirolske, je volilni odsek prekinil razpravo o tej krovini ter pričel razpravljanju o Šleziji. Posl. Hrubý je predlagal, naj se iz treh nemških volilnih okrajev napravita le dva, iz dveh češko-poljskih pa trije, ali pa se naj sploh število mandatov pomnoži od 15 na 16. — Posl. Gablinski se je predlogom pridružil ter zahteval, naj dobe Poljaki 4 mandata mesto določenih jih treh. Proti sta govorila poslanca Demel in Kaiser. Minister baron Bienerth je prosil odsek, naj ostane pri vladnem načrtu, ki določa za Šlezijo 15 mandatov, katero število je popolnoma zadostno z ozirom na število prebivalstva, davke in analfabete. Tudi razdelitev mandatov med tri narodnosti se mu zdi pravična, ker jih dobe od 15 mandatov Nemci devet, Čehi in Poljaki pa po tri, dočim so imeli dosedaj od 12 mandatov Nemci deset, Čehi in Poljaki pa po 1 mandat. Pri glasovanju je pa bil sprejet vladni načrt. — Pribodnja seja bo jutri, in sicer se bo nadaljevala razprava o Tirolski ako se dožene kompromis, sicer pride na vrsto Češka.

Ogrsko-hrvatski drž. zbor.

Budapest, 16. julija. Zborica je nadaljevala podrobno debato

o proračunu. Posl. Polit (Srb) je svaril pred vmešavenjem države v versko avtonomijo, ker s cerkvijo in solo ne sme imeti politika nič opraviti. Jezikovna enotnost ni v interesu Ogrske. V Avstriji radi vidijo tako prizadevanje, ker na ta način ne postane Ogrska nikoli samostalna neodvisna država. Govornik je zahteval, naj se skliče srbski cerkveni zbor ter se izvedejo narodnostni zakoni. Proračun za naučno ministrstvo je odklonil med splošnim odobravanjem nemadžarskih poslancev. — Naučni minister grof Aponyi je izjavil, da je bila Ogrska vedno zvezni člen med vzhodom in zahodom ter je imela nalogo, zapadno kulturo braniti zoper napade iz orienta, pri čemer rad priznava, da so tudi nemadžarske narodnosti na Ogrskem požrtvovalno udeleževale teh bojev. Ogrska je najstarejša (?) centralizovana država v Evropi. Narodnosti se morejo individualno in kulturno razvijati (?), toda le, ako se čutijo ogrske državljane. Narodnosti morajo priti do prepranja, da Ogrska ni (?) konglomerat raznih plemen. Potem se je dovolila subvencija južno-ogrskemu „kulturnemu“ društvu (ki ima namen pomadžarovanja). Koncem seje je predložil ministrski predsednik dr. Wekerle zakonski načrt za podaljšanje budgetnega provizorija do konca meseca avgusta.

Carinska vojna s Srbijo.

Belgrad, 16. julija. „Štampa“ izjavlja da zahteve glede dobave topov ni stavila avstrijska vlada, temujo je poslanik baron Czika un samovoljno pristavl v noto. V diplomatičnih krogih se to zanika ter smatra vest za inspiracijo grofa Goluchowskega, ki hoč vsled zahteve Ogrske opustiti pogoj glede topov ter žrtvovati barona Czikauna. — Srbsko ministrstvo notranjih zadev namerava izdati modro knjigo o carinski vojni z Avstrijo, kjer priobiči note obeh vlad v tej zadevi.

Iz Srbije.

Belgrad, 16. julija. Dosedanji konzul v Prištini dr. Spalajkovič je imenovan za načelnika bosanske propagande v ministrstvu zunanjih zadev. Tozadovna sekacija dobi več denarnih sredstev, da razvije živahnje agitacijo. — Opozicija je sklenila, da v vseh važnejših zadevah začne z obstrukcijo proti vladni.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 16. julija. Vsled najnovejših atentatov je car popolnoma spremenil svoje nazore ter je za pridržanje sedanjega ministrstva in razpustil sredstev, da razvije živahnje agitacijo. — Opozicija je sklenila, da v vseh važnejših zadevah začne z obstrukcijo proti vladni.

Moskva, 16. julija. Kozaki so priredili shod, h kateremu je prišlo 87 delegatov raznih polkov in pododdelkov. Shod je sklenil izvoliti komisijo, ki naj preišče vse zlorabe, ki so jih zakrivili častniki. Nadalje je bila sprejeta resolucija v kateri se zavzemajo kozaki za narodove pravice ter zahtevajo vse državljanske svoboščine. Resolucija se je poslala dumi.

Vojna v Srednji Ameriki.

London, 16. julija. Močne guatemalske čete so udrle v Honduras in San Salvador. V obeh deželah se bjejo ljuti boji. Pretečeno soboto je sansalvadorska armada zgrabila guatemalsko pri Platanarju. Guatemalcu so izgubili 2000 mož.

Tovarišem abiturientom!

Stojite pred najvažnejšim korakom svojega življenja, izvolitvijo svojega poklica. Komur le količaj pripuščajo gmotne razmere, bo gotovo nadaljeval svoje študije na univerzi ali pa tehniki. Dokler Slovenci nismo vsečilišča v Ljubljani, pač mora slovenski dijak na tuje visoke šole; vendar izvolitev vsečiliščnega mesta bi dandas slovenskemu dijaku ne imela delati preglavico. Bilo bi zaničevanje samega sebe, če bi slovenski dijak še nadalje obiskoval nemške visoke šole, kjer mu nacijonalni šovinizem nemških kolegov, kakor tudi profesorjev le ovira svoboden razvitek. Naravno je torej, da začenja slovensko dijastro počahati vedno v večjem številu češke visoke šole v Pragi. Le v prijaznem slovenskem mestu se more slovenski dijak

vsestransko svobodno razvijati, le tu se mu nudi priložnost, seznanjati se s češkimi kulturnimi težnjami in proučavati delovanje čeških narodno-obravnih društev, kar potem lahko porabi v korist svojemu narodu. Čehi nam pač morajo biti vzor narodnega in gospodarskega razvoja. Pa tudi drugi razlogi govore za Prago. Če bodo slovenski dijaki dosledno začeli zahajati v slovansko Prago, se vladne bo več dolgo obotavljala, dati nam lastno univerzo. Sploh bi se pa moralno marsikako nepotrebno nemško vsečilišča zapreti, če bi Slovani začeli obiskovati le slovanske univerze. Vobče znano je, da razpolagajo češke visoke šole z izbornimi učnimi močmi, ki se lahko merijo z nemškimi. To velja posebno o češki tehniki. Pred vsem bi bilo priporočati pravnikom, tehnikom in medicincem, da pridejo v Prago. Tudi filozofom se bo olajšalo študiranje v Pragi s tem, da se morda že prihodnje leta ustanovi stolica za jugoslovanske jezike, tako, da bodo mogli slovenski filozofi delati izpit iz svojega materialnega jezika.

Zivljenje v Pragi ni dražje kot drugod, prej še ceneje. Tudi imamo podporno društvo za slovenske visokošolce in poleg tega dajejo Slovencem podpore tudi nekatera češka društva. Telovadbe v „Sokolu“ se lahko udeleže manj premožni tovariši zastonj. Češčina do sedaj še nobenemu Slovencu ni delala posebnih težkoč; za par mesecov se pri dobravi volji vsak lahko toliko navadi, da popolnoma razume predavanju.

Vabim Vas torej, tovariši, v našo sredo, v zlato slovansko Prago!

Natančnejša pojasnila dajejo slediči tovariši:

J. Goljevšček, prav. Sežana, Primorsko. J. Pavlin, teh. Trebnje, Dolenjsko. S. Toplak, med. Brezova pri Sv. Antonu v Slov. Goricah, Spodnje Štajersko. V. M. Zalar, fil. Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 26.

Odbor slovenskega akademičnega društva „Adrija“ v Pragi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. julija.

— **Zopet shod.** Izvrševalni odbor narodnonapredne stranke sklicuje na petek, dne 20. julija ob 1/2 9 uri zvečer javen shod v dvorano „Mestnega doma“. Dnevni red: Razprava o obravnavah in sklepih državnozborskega odboka za volilno reformo, tičočih se Koroške, Štajerske in Kranjske. Govorila bodeta gozoda dr. Ivan Tavčar in dr. Karel Triller.

Na vrhuncu nesramnosti.

Kako brezstidno goljufa „Slovenec“ svoje lastne pristaše in javno mnenje, in kako nesramno se upa, pačiti resnico, za to je podal v sobotnem članku imeniten dokaz. V tem članku piše „Slovenec“:

„Najhujša rana je Koroška. Vse je bilo zoper. Tu smo najbolj prikrajšani. Zato se je pa posrečilo v odboru proribiti vsaj sedmi mandat za Štajersko. To je bil velik diplomatičen uspeh. Nemci se grozovito jezne na dr. Šusteršiča in nemški poslanci se niso mogli dovolj pritoževati nad njegovo nasilnostjo in delavnostjo, ker je bil vsem za petami, od ministrskega predsednika tja do zadnjega zaspanskega poslanca in je toliko časa silil in govoril vanje, da je spravil skup velenjno za sedmi štajerski mandat. Kako lahko bi mu bilo, da bi bil pridobil naši stranki še en mandat na Štajersko. To je bil velik diplomatičen uspeh. Nemci se grozovito jezne na dr. Šusteršiča in nemški poslanci se niso mogli dovolj pritoževati nad njegovo nasilnostjo in delavnostjo, ker je bil vsem za petami, od ministrskega predsednika tja do zadnjega zaspanskega poslanca in je toliko časa silil in govoril vanje, da je spravil skup velenjno za sedmi štajerski mandat. Kako lahko bi mu bilo, da bi bil pridobil naši stranki še en mandat na Štajersko. To je bil velik diplomatičen uspeh. Nemci se grozovito jezne na dr. Šusteršiča in nemški poslanci se niso mogli dovolj pritoževati nad njegovo nasilnostjo in delavnostjo, ker je bil vsem za petami, od ministrskega predsednika tja do zadnjega zaspanskega poslanca in je toliko časa silil in govoril vanje, da je spravil skup velenjno za sedmi štajerski mandat. Kako lahko bi mu bilo, da bi bil pridobil naši stranki še en mandat na Štajersko. To je bil velik diplomatičen uspeh. Nemci se grozovito jezne na dr. Šusteršiča in nemški poslanci se niso mogli dovolj pritoževati nad njegovo nasilnostjo in delavnostjo, ker je bil vsem za petami, od ministrskega predsednika tja do zadnjega zaspanskega poslanca in je toliko časa silil in govoril vanje, da je spravil skup velenjno za sedmi štajerski mandat. Kako lahko bi mu bilo, da bi bil pridobil naši stranki še en mandat na Štajersko. To je bil velik diplomatičen uspeh. Nemci se grozovito jezne na dr. Šusteršiča in nemški poslanci se niso mogli dovolj pritoževati nad njegovo nasilnostjo in delavnostjo, ker je bil vsem za petami, od ministrskega predsednika tja do zadnjega zaspanskega poslanca in je toliko časa silil in govoril vanje, da je spravil skup velenjno za sedmi štajerski mandat. Kako lahko bi mu bilo, da bi bil pridobil naši stranki še en mandat na Štajersko. To je bil velik diplomatičen uspeh. Nemci se grozovito jezne na dr. Šusteršiča in nemški poslanci se niso mogli dovolj pritoževati nad njegovo nasilnostjo in delavnostjo, ker je bil vsem za petami, od ministrskega predsednika tja do zadnjega zaspanskega poslanca in je toliko časa silil in govoril vanje, da je spravil skup velenjno za sedmi štajerski mandat. Kako lahko bi mu bilo, da bi bil pridobil naši stranki še en mandat na Štajersko. To je bil

in Ricolu prebivalstvo po pretežni večini slovensko in da-si je slovenski jezik deželni jezik v tržaški občini, ter pozivlja železniško ministrstvo odločno in v zadnje, da nemudoma odpravi to očito kričico, ker sicer pade nanje odgovornost za vse posledice.“

— Domisljivi kranjski Nemci.

Vodstvo nemške stranske organizacije na Kranjskem je poslalo poslancu Wastianu pismeno zahvalo, ker se je tako krepko zavzel za kočevski mandat. V pismu se naivni dijak Wastian prav nesramno farba o položaju kočevskega nemštva. Dokazujejo mu, da je v okraju 17.000 Nemcev in 14.000 Slovencev, da je tudi kmetsko prebivalstvo prepojeno z nacionallnim duhom ter se vsed tega ni treba bati, da bi se v doglednem času v tem razmerju kaj spremenilo. Ijudje, ki so to pisali Wastianu, ali razmer v Kočevju prav nič ne pozna, ali pa so ga vedoma nalagali. Resnica je, da Kočevci rapidno izginjajo, ker se jih čimdalje več izseljuje. O pravi narodni zavesti pri njih ni sledu, posebno izven mesta ne, temuč poslušajo hujskanje meščanov in Auerspergovih uslužbencov le, ako jim to nese materialnih korist, za hrbotom pa jim zbijajo šale v svoji nerazumljivi mešanici. Edina resnica v pismu je le, da „vojvoda kočevski“, knez Auersperg, po svojih uslužbencih odločno pospešuje nemštvo, in ako bi tega mogotca ne bilo, skopnelo bi kočevsko nemštvu liki sneg na solncu. Ako dobe Kočevci res mandat, bo to pravzaprav Auerspergov, dokler ne pride — v slovenske roke, kar je le vprašanje časa. Vrhunec nesramnosti pa je, ako vodstvo kranjskih Nemcev kliče v boj proti sedmemu mandatu na Štajerskem. Nemškim ježem bo treba energično dokazati, da se grejejo v tuji luknji, a naj nikar ne sanjajo, da si prisvoje domovinsko pravico.

— **Sorška afera.** Preiskovalni sodnik dr. Foerster je šel danes v Soro, da zaslisi na licu mesta tistih 63 prič, katerih zaslisanje je pri obravnavi v tej zadevi izvojeval zavornik dr. Konrad Vodušek. Preiskovalni sodnik bo zaslisanje prič v Sori danes, jutri in najbrže še v petek.

— Netopirji na Gorenjskem.

Ob vsakoletnem šolskem sklepu se prične gonja za škofove zavode in od vseh strani zganjajo duhovniki učence v Št. Vid. Mi bi se končno na takoj agitacijo ne ozirali, če bi se držala mej dostojnosti in olake. Navadno se pa pojavlja pri tem manevru umazanost in le prerado tudi slabo prikrita želja, škodovati drugim zavodom, pred vsem pa kranjski gimnaziji, katero pohajajo dijaki premožnih Gorenjev. To nelepo nalogu izvršujejo s posebno vnemo klerikalni profesorji kranjske gimnazije. Zadnji „Domoljub“ je v četrtek, torej ravnob v času sprejemnih izpitov, ponatisnil pred tremi tedni iziščiščlanek iz „Slovenca“, v katerem je hotela propalica izliti gnojnicu svoje nečedne duše na profesorje naprednega mišljenja. To sračje zmašilo se je hotelo podložiti meščanskim krogom, dočim je dobro znano, da si kranjski meščan, odkrit in pošten kakor je, s takim natolcevanjem ne oskrni rok, in da odločno obsoja napad na priljubljene profesorje, ki, sami domačini in ožji rojaki, skrbe za duševni in gmotni prospeh dajšča, kakor se je to pokazalo zlasti pri zadnji veselici v prid dijaški kuhi, h kateri so složno prispevali vsi sloji raznega mišljenja, izvzemši jato klerikalnih profesorjev, ki so ta dan morali na božjo pot. Omenjeni napad je imel prozoren namen, odvriti pozornost občinstva od slavnega pedagoškega palce prof. Remica, ki so mu dijaški krogi v „Omladini“ krepko posvetili zaradi natrganih krvavih ušes, in ki na osnovane in povsem resnične trditve niti odgovoriti ni mogel. Kakor umeva ta moderni Peštalozzi vzgojo v šoli, tako jo izvaja tudi v svoji družini: svojo lastno ženo je pretepalo s pasjim bičem, katerega mu je posodil njegov lepo ziliti kolega, ki si v potu svojega obraza brezuspešno išče petično jario, in je pri tem doživel že marsi-

kako tragikomično storijo, ki bi bila hvaležna snov kratkočasni nekoliko modernizirani novelici o klerikalnem lisjaku in liberalnih tisočkah. Podjetni, v svojih uspehih ne ravno srečni ženitovanjski kandidat, je vrhutega obširen plagiator in s posebno spremnostjo pod lastno firmo presaja proizvode tujega duha na domači klerikalne znanstvene livade. Če bi hoteli vračati šilo za ognjilo, bi se lahko razkrila še pikantna zgodbica iz pogosto obiskovane božje poti med Kropo in Radovljico. Vsi ti klerikalni bratci uganjajo zdaj svoje burke s protialkoholskim gibanjem, če tudi ve ves Kranj, kakšni veseli tiči so bili pri kozarcih, ko so v fidelni bratovščini z ošabnimi in neošabnimi duhovnimi posodami imeli svoj kratek čas, o katerem bi se dala očitati še marsikaka silueta. Naj torej klerikalni kozlički ne bodejo preveč, drugače jih znamo še nekoliko potkrati.

— **Jesenice — Hrušica.** Čuje se, da namerava tovarniško gasilno društvo s Save in Javornika, ter 100 uniformiranih rudokopačev (knapov), katerih pa družba še 20 pravih nima več, ker so rudokopi zaprti in opuščeni, nastopiti pri otvoritvi železniške proge Jesenice-Gorica-Trst dne 19. t. m. na Jesenicah s hrastovimi vejicami na čepicah. Občinstvo na Jesenicah in Hrušici je grozno razburjeno radi tega, ko bi se to res na naši slovenski zemlji zgodilo, kar bi bilo naravnost javno izzivanje slovenskega ljudstva na slovenski zemlji. Pozivljamo torej slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Radovljici, da nemudoma postavnim potom to prepreči, ker drugače se mogoče pripete kake nepričakovane neredomosti, ali pa še celo demonstracije, kajti ljudstvo je zaradi tega skrajno razburjeno. Odločno zahtevamo, da se pri slavnostni otvoritvi železnice dne 19. t. m. počake v naši občini popolnoma samo-slovenski značaj.

Večina Jeseničanov in Hruščanov.

— **Župnik Zdolšek** je obljubil onemu, ki mu dokaže, da je molil na priznici za srečen izid volitve v IV. kuriji in očital učiteljstvu brezverstvo, 1000 kron nagrade. To je objavil v „Slovencu“. Zakaj? Zdolšek dobro ve, da tega njegove ovčie ne bodo čitale, ker ne dobe „Slovenca“ v roke. Zakaj pa te številke ni nosil okrog po hišah, kakor je to že njegova navada, kadar „Slovenec“ napada kakega naprednjaka? V „Slov. Gospodarju“ naj razpiše to nagrado. Mi ostanemo pri svoji trditvi in še enkrat poudarjam, da nimamo na Štajerskem tako fanatičnega duhovnika, ki bi tako sovražil učiteljstvo, kakor ga sovraži župnik Zdolšek. Dokaz temu je, da se niti ne razume s sedanjim začasnim voditeljem, ki je njegov sorodnik.

— **Notarski izpit** za poslovanje v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku je napravil pri tržaškem višjem sodišču g. Vladičimir Senčar, notarski kandidat v Trstu.

— **Izvrsten list**, ki vse kar najhitreje poroča, je „Slovenec“. Brzjavko, ki jo je župan Hribar poslal goriškim Slovencem, smo že v nedeljo zjutraj čitali v „Soči“; „Slovenec“ jo je prinesel kot izvirno brzjavko v ponedeljek zvečer, dasi je ležala „Soča“ tedaj že 36 ur v Ljubljani.

— **Nov ustanovnik „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“.** Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici je naklonila „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“ 300 krov kot ustanovnino. Društveni odbor se tem potom najiskrenje zahvaljuje slavnemu ravatelju, „Trgovske obrtne zadruge“ na tem plemenitem činu ter izreka nado, da bi požrtvalno goriško zadrugo posnemali še drugi slovenski dežurni zavodi, ki vedo ceniti važnost in pomen „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“. Pripomimo, da je „Trgovsko-obrtna zadruga“ v Gorici prvi izvenkranjski dežurni zavod, ki je postal ustanovnik našega društva in plačal višjo ustanovnino, kakor je določena v pravilih!

— **Zrelostni izpit na I. državnih gimnazijah v Ljubljani,** ki so se zaključili 13. t. m., so imeli tale jako dober izid: izprasan je bil v dveh oddelkih 54 abiturientov; izmed teh jih je izpit prestalo 47, med temi 11 z odliko, ponavljali izpit iz enega predmeta jih je dobilo 6 (med

njimi 1 zunanj). Zrelostno izpričevalo se je vrčilo sledenč: Iz A-oddelka: Arko Ivan, Božič Florjan, Dolenc Ivan, Dolniček Gustav, Faber Ernest, Gala Miha, Gogola Ivan, Hauffen Karel, Jenko Emil, Knez Alfonz, Kobal Alojzij, Korišč Josip, Krajnc Josip, Mašič Stanko (z odliko), Pucsko Rudolf (z odliko), Sajovic Rudolf, I. Schöppel pl. Sonnwaldenski, Seunig Valdemar, Šlajpah Ignac, Trampus Fran (z odliko). Iz B-oddelka: Andolšek Ivan (z odliko), Dernič Fran, Drešar Ivan, Hladnik Fran, Kanduč Fran, Lenardič Pavel, Logar Fran, Lunder Alojzij (z odliko), Majerle Ivan, Milač Ivan, Muč Viljem, Nastran Fran (z odliko) Oberman Nikolaj, Pavlin Cyril (z odliko), Pesjak Fran, Pintar Ivan (z odliko), Pleško Albin, Poljanec Ivan (z odliko), Romih Božidar, Rupnik Karel, Senekovič Miroslav (z odliko), Šilc Jakob, Šubic Milan, Tavčar Josip (z odliko), Tomažič Ivan.

— Izvestje drž. višje realke v Ljubljani.

V izvestju pričuje prof. Miroslav Juvarčič zanimivo razpravo „Uber Galizismen in Lessings kritischen Schriften“. Realko je obiskovalo 558 dijakov, med temi je bilo 290 Slovencev, 246 Nemcev, 19 Italijanov, 2 Čeha in 1 Hrvat. Po veri je bilo 540 rimskih katolikov, 16 židov, 11 protestantov in 1 pravoslaven. Med dijaki jih je bilo 205, ki so bili rojeni v Ljubljani in okolici, 188 jih je bilo s Kranjskega, 48 s Štajerskega, 43 s Primorskega, 17 s Koroškega 23 iz ostalih avstrijskih pokrajin, 2 iz Hrvatske, 7 iz Ogrske, 5 iz Bosne, ostali so pa bili iz inozemstva. Odliko je dobilo 25 učencev, I red 285, II. red 102, III red 42, 102 učencev pa imata ponavljalmi izpit. Solnine so dijaki plačali v obeh tečajih 22.020 K. Stipendistov je bilo 24. — K zrelostnemu izpitu se je zglašilo 41 sedmošolcev in 3 eksteristi. Od teh jih je maturo napravilo samo — 16!

— **C. kr. umetno-obrtna strokovna šola v Ljubljani** je izdala poročilo o šolskem letu 1905/06. Iz njega posnemamo: Na šoli je bil zimski kurz za stavbne obrtnike, dnevna šola za obdelovanje lesa, dnevna šola za umetno vezenje in čipkarstvo, javna risarska šola za mojstre in pomočnike ter javna risarska šola za dekllice. Učiteljski zbor je obstajal iz ravnatelja, 9 profesorjev in učiteljev, 4 učiteljev, 4 delovodij in 8 pomožnih učiteljev. Število vstopivih obiskovalcev je bilo 285, koncem leta jih je pa ostalo še 248. Klasifikacija rednih učencev in učenk je pokazala povoljen uspeh pri 91 učencih in 21 učenkah, nepovoljen pri 5 učencih in 2 učenkah, ponavljalmi izpit imajo 4 učenci, od hodo izpričevalo je dobilo 22 učencev in 6 učenk. Po jeziku je bilo 177 Slovencev, 25 Nemcev, 1 Hrvat in 1 Čeh. Prihodnje šolsko leto se prične 20. septembra t. l., za zimski kurz za stavbne obrtnike pa 3. novembra.

— **Šešarkov večer.** Kakor smo nedavno poročali, priredi ljubljanski „Sokol“ svojemu dolgoletnemu društvenemu upravitelju, ko se ta umika iz javnosti v zasluzeni pokoj, v četrtek zvečer na vrtu „Narodnega doma“ časten večer. Posamih zaslug g. Šešarka nam ni treba pojasnjevati, toda priponiti moramo pa, da so odbori, katerim je omenjeni kot društveni upravitelj stal ob strani, imeli v njem ob svojih društvenih priredbah svojo glavno oporo in da je Šešarkova dolgoletna praksa in vedenost mnogo pomogla do celotne točnosti prireditev. Bil je zeno besedo desna roka društva, v katerih je kot upravitelj sodeloval. Mož stopa v 75 letu svoje starosti v zasluzeni pokoj. Dolžnost vsakega, kateri je poznal in pozna Šešarka, je, da se njemu na čast prizenevega večera, pri katerem je obljubil svoje sodelovanje slavno pevsko društvo „Slavec“ in igra polnoštevilna društvena godba, gotovo udeleži. Sokoli naj pridejo po možnosti v kroju.

— **Glasbena Matica.** Ker odbor pregleduje račune „Glasbene Matice“ vsled smrti blagajnik, se naprošajo vsemi, ki imajo tirjatve napr. društvu, da tekem 3 dnij vpošljijo odboru kontokorentni izvleček Odbor.

— **Na letočni razstavi na c. kr. akademiji umetnosti v Pragi** so bili odlikovani štirje Jugoslovani, in sicer Slovenec Ivan Žabota, Hrvata Radivoj Krainer in Vilič Muha ter Srb iz Bosne Pero Popović.

— **Slovenec na žahovem turnirju.** V Norimberku se prične 23. t. m. šahov turnir, ki se ga morejo udeležiti samo priznani mojstri. Tekmovanja pri tem turnirju, ki bo eden najlepših, se udeleži tudi Slovenec Milan Vidmar iz Ljubljane. Vidmar je star komaj 21 let, a je že znan žahovemu svetu in je že prejel več daril.

— **Izid volitev pri občnem zboru žemljahosko-trnovske meščanske podružnice sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** dne 16. julija t. l. je bil kakor sledi: Prvomestnik gosp. dr. Fran Papež, odvetnik; namestnik g. Vinko Vizjak, deželni računski svetnik; blagajnik gosp. Ivan Vrhovnik, trnovski župnik; zapisnik g. Josip Pichler, ces. kr. okrajski tajnik; zastopnik k veliki skupščini g. Makso Bradatška, c. kr. računski asistent; pregledovalca računov gosp. Jernej Kilar, c. kr. računski evident v g. Jernej Bahevec, trgovec.

— „Slovensko-nemška meja na Štajerskem“.

Ta opis, ki je izhajal lani v naših podlistkih ter izšel pozneje ponatisen v posebnih knjižicah, je začel izhajati sedaj v hrvaškem prevodu v podlistkih „Naših Pravic“ v Varaždinu. Knjižico je prevedel g. Milan Band v Zagreb. Kakor znano, je lastnik tiskarni „Naše Pravice“ varaždinski odvetnik dr. Pero Magdič, ki je ravno s priobčevanjem omenjenega spisa pokazal, kako je treba dejansko gojiti narodno vzajemnost ob meji.

— **Izlet na Črnoprst v Bohinju** priredi „Slovensko planinsko društvo“ v nedeljo, dne 22. t. m. Odhod iz Ljubljane dne 21. t. m. ob 4. uri popoldne ali pa ob 10. uri zvečer. Sestanek izletnikov iz Ljubljane in Gorenjske, kakor tudi onih iz Soške doline in drugih krajev na vrhu Črne prsti zjutraj od 8. do 9. ure, v Orožnovi koči pa ob 11. ure dopoldne do 1. ure popoldne. Povrat poljuben. Ker je v Orožnovi koči le malo prostora za prenočevanje, se priporoča onim, ki pridejo pred včerom v Boh. Bistrico, da tam prenoči.

— Jugoslovansko akad. društvo „Sloga“ gospodom abiturientom.

Hočemo Vas s temi vrsticami samo opozoriti, da ni posebno praktično, ako si izbirate samo take stroke, kjer je ali malo upna bodočnost, ali pa ga ni nič. Mogoče bo vendar kdo v sebi začutil potrebo, da se odloči za rudarski stan. Stan ni lahak, ker iz vsakega kota preti nevarnost, toda širok svet je odprt rudarju in ako čutiš jekleno voljo v sebi: twoja je bodočnost! Pred vsem nekaj nasvetov glede študija! Znano je morda, da ste v Avstriji dve montanistični visoki šoli, ena v Pribramu, druga v Ljubljnem. „Sloga“ odločno svetuje, da se vsi Jugoslovani centralizujejo v Ljubljnem. Ne svetujemo to le radi tege, ker je v Ljubljnem sedež našega društva, veliko bolj še radi naučnih obzir. Daleč po širnem svetu slovenska montanistična visoka šola, dočim je politika, naučen program, postopanje profesorjev krivo, da pribramska počasi hira. Najboljši dokaz, da je temu tako je frekvence slušateljev v Ljubljnem okolo 300, v Pribramu okolo 70. Študij je strogo tehničen izvzemši nekatere naravoslovne predmete, kakor mineralogijo, geologijo, paleontologijo in t. d., traja štiri leta za one, ki ne reflekterajo na državno službo, sicer pet let s tremi državnimi skušnjami. One gospode abiturienti, ki so položili zrelostni izpit na gimnaziji opozarjam na ekskupitivo (Darstellende Geometrie), ker dela predmet težkoče, nadalje je naša dolžnost omeniti, da je risanja veliko, ter da se ne ocenjuje le pravilna izvedba marveč tudi estetika risa. To gleda študija. — Življenje v Ljubljnem ni dragu ne ceno. Prvo leto reflektrirati na ustanovo je težko, pač pa lahko vsakdo pristopi k podpornem društvu, ki daje vsakemu potrebnemu že prvo leto mesečno podporo. Razume se, da je socijalno življenje na ultranemških tleh jako žalostno in ravno to dejstvo je provzročilo, da je jugoslovenska omladina čutila v sebi „eljo po svojem ognjišču“, da se je vzbudila na naših srčih želja po skupnem delovanju. „Sloga“ je komaj leto staro društvo. Kakor pravi že ima društva, smo si složni podali roke, ker v slogi je moč. Glavni smotri društva je, da olajša jugoslovanskemu akademiku življenje in v gmotnem in v duševnem oziru. Nadaljnja naloga društva je, da deluje na temeljiti strokovni izobrazbi svojih članov in jim nudi vse priporočke k tej izobrazbi. Skrajni čas je, da se razmire na vseh rudnikih po jugu spremeni v naš prid, ker doslej dolgo časa že nosijo tuji kapital iz sorodnih nam dežel. Obširnejše podatke glede študija in društva daje podpisani predsednik, njegov naslov je Ljubljana, Jurčičev trg št. 3. Nik

nil ni. Kociper zdaj že zopet opravlja službo.

Samostanska vzgoja. V Cmureku je bila obsojena šolska stra Ana Jarnian v 50 K globe, oziroma 5 dni zapora, ker je neko 9-letno učenka v kleti tako pretepla, da je bila še mesec dni potem vsa lisasta po životu.

Ker ni mogel dihati radi srčne napake, si je hotel opomoči 70-letni Juri Marko iz Zgornje sv. Kunote pri Mariboru s tem, da si je z britvijo zarezal na več mestih vrat, a ne smrtnonevarno. Ščasoma se mu je pa tako shujšalo, da je moral v mariborsko bolnico, kjer je umrl.

Otvoritev ljudske potovalnih knjižnic na Koroškem. V nedeljo 22. t. m. se otvoril v Rožeku na Koroškem ljudska potovalna knjižnica, katero so zbrali letošnji narodno-zavedni slovenski abiturientje I. drž. gimnazije v Ljubljani. Išti dan bo tudi otvoritev Št. Jakobsko ljudske knjižnice, katero so istotajo ustanovili dijaki. Otvoritev obeh knjižnic bo združena z narodno veselico, ki se vrši popoldan v Št. Jakobu in na katero je vabljen vsak slovenski rodoljub, posebno je želeti, da se udeleže prireditve v obilnem številu slovenski srednješolci. Danes je tako rekoč dolžnost vsacega zavednega Slovence, da gre obiskat koroške brate in jih navduševat za nadaljnji narodni boj. Najlepša prilika za to se nudi vsakemu prihodnju nedeljo. Kajti veselica se vrši v prekrasni Rožni dolini, za katero se bije ravno sedaj srdit boj in katero proglašajo Nemci že za svojo last. Zagotovljeno je, da se udeleži otvoritvene veselice mnogo slovenskega koroškega ljudstva, razen tega mnogo Slovancev iz Beljaka in Celovca ter odposlanstva nekaterih koroških društev. Ljubljanski udeležniki se odpeljemo v nedeljo ob 3/4 1 h zjutraj z južnega kolodvora ter izstopimo na Jesenicah, odkoder pelje krasna pot čez Rovte v Rožno dolino. Vsakdo dobrodošel!

Utopljenja so našli v torek v Soči pri Gorici. Spoznali so v njem mizarskega pomočnika Edvarda Andlovca iz Štanjelja. Uttonil je pri kopanju 29. pr. m.

V Št. Petru na Krasu je včeraj umrl po dolgi, mučni bolezni trgovcev in posnemeli Ivan Špiral in v 80. letu svoje starosti. N. v. m. p.!

Krvav boj s tatom. Na Nabrežini se je doslej neznan tat plazil okoli čuvajice železniškega čuvaja Matevža Pleterška. Ko ga je Pleteršek vprašal, kaj išče pri njem, napadel ga je neznanec s srpom in dvajsetkrat zabodel in urezal ž njim, da je Pleterško življene v nevarnosti. Ker je Pleteršek napadalca s ključem do krv na glavi ranil, ga bode oronitiščvo gotovo izsledilo.

Ljubeznična prenočevalca. Natakarju Dominiku Vialiju v Trstu sta dva prenočevalca, ki sta z njim stanovala v isti hiši, odnesla vrednostni stvari za več nego 500 kront in izginila.

Letošnji slovenski abiturientje s puljske gimnazije so: Anton Irgolič, Henrik Irgolič, Anton Lončar in Peter Žiga. Henrik Irgolič je tisti, o katerem so nemški listi lagali, da je zaradi proti-austrijskih demonstracij izključen iz vseh avstrijskih gimnazij.

Smrt vsled komarjevega pika. V Pulju je pičil komar stotnika Andreja pl. Slivnika, ki vsled zastrupljenja krv umrl.

Poskušen samomor. Zaradi ljubavnih razmer si je z britvijo prerazil žile poročnik Richard Stenta na Reki. O pravem času so ga že našli, vendar je njegov položaj zaradi velike izgube krvi jako opasen.

Voda vdrla v rudnik. V Ivancu na Hrvatskem je 14. t. m. bila silna povodenje, kakršne ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Vsled povodnji je voda vdrla v ondotni rudnik. Osem oseb pogrešajo. Če jih rešijo, je jasno negotovo.

Gostilničarko zabodel. V Sarajevu sta se v neki gostilni stepala dva gosta in se obdelavala z noži. Gostilničarka Gardović je skočila med nju, da bi ju razdržila, a eden izmed njih jo je zabodel, da se je zgrudila in bila na mestu mrtva.

Panorama-kosmorama na Dvornem trgu pod "Narodno kavarno". Finis coronat opus! smo vzkliknili, ko smo si ogledali tatedensko serijo kot zadnjivo v sedanji sezoni. Tako lepih slik še ni bilo izlepa v tej panorami. Špančka se ravno tako more imenovati solnčna, kakor se zove Italija. Sicer so pa Španci brumni ljudje, ki skrbe za svojo dušo, za svoje hiše pa nič. Zato vidimo le njihove cerkve polne krasot in veličastnosti, dočim so njihove hiše dosti na slabšem nego one ljubljanskih predmetij. Tudi za svojega kralja so sezidali prekrasno palačo in kraljici Izabeli uredili spalnico, da go to dobro v nji spi. Da Španec tudi redovnikom privošči vse udobnosti, vidimo na samostanu, ki je podoben najrazkonejši palači. Da pa pri tem klerikalni Španec ne more živeti brez

bitk z biki, je umevno in par slik nam to jasno potrjuje. Sicer pa vidišmo v tej seriji vse polno naravnih krasot, zato si jo gotovo vsakogleda. S to serijo se zaključi, kakor omenjeno, ta sezona in se prihodnja otvoril meseca septembra.

Kmetska posojilnica bo še letos zidala na svojem posestvu na Dunajski cesti dve trinadstropni hiši. Ena bo stala na vogalu na Dunajsko cesto, druga na nasprotnem vogalu takik sodišča.

Nesreča. Včeraj popoldne je prišla v Kolodvorskih ulicah pod voz hlapca Alojzija Jarca 83letna braňevka Marija Jarčeva, kateri je kolo zlomil desno roko in nogo in je tudi na glavi zadobila močne poškodbe. Poškodovanko so prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Tatvina. Francetu Celiju je bila pri delu na progi južne železnice ukradena srebrna remontoara ura z vežlico, vredna 30 K.

Delavški gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 40 Črnogorcev, 30 Hrvatov in 4 Slovencov. V Hebi je šlo 40 Hrvatov.

Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trgovskega društva "Merkur". V službo se sprejmejo: 2 poslovodja špecerijske stroke, 1 knjigovodja, 1 kontorist, 4 pomočniki mešane stroke, 3 pomočniki špecerijske stroke, 3 pomočniki železniške stroke, 3 pomočniki manufaktурne stroke, 2 pomočnika galanterijske stroke, 1 kontoristinja, 1 potnik za Kranjsko in Primorsko. Službe izščijo: 1 poslovodja, 1 korespondent, 1 kontorist, 6 pomočnikov mešane stroke, 5 pomočnikov špecerijske stroke, 8 pomočnikov mešane in železniške stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 2 prodajalki, 1 blagajničarka, 6 kontoristinj.

"Ljubljanska društvena godba" priredi danes zvečer v restavracije pri "Levu" (Marije Terezije cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

Današnjemu listu je prilожena 3. številka "Slovenskega Tehnika".

*** Najnovejše novice.** Štrajk s stradanjem so pričeli v Vajenu štirje socialistični kaznjenci, ker jim ravnatelj ni dovolil dopisovati v socialistične časopise.

Vnuka bivšega burskega predsednika, Štefana Krügerja, so v Londonu zaprli, ker je obdolžen umora na nekem Angležu.

Verska blaznost. V Bekešu je neka 15letna deklica ustrelila svojo speči mater. Pri sodišču je izjavila, da je storila zločin po naročilu sv. Antona.

Mladi samomorilci. V Tarnopolu sta se medsebojno ustrelila dva dijaka 6. gimnazijškega razreda, ker sta dobila slabo izpričevalo.

Knjigovnost.

"Slovenski Trgovski Vestnik" ima v št. 7 naslednjo vsebino: 1. Ustanovni občni zbor "Slovenskega trgovskega društva" v Čelju. 2. Tobačne zaloge in trafike. 3. O pridobinah od podjetij, zavezanih javnemu dajanju računov. 4. Raznoterosti. 5. Književnost. 6. Društvene vesti. 7. Oglas.

Nova železnica s Koroškega skozi Karavanke, Bohinjske gore in črez Kras v Trst. Kratek opis železnice v tehničnem in turističnem oziru. Spisal Maks Klodič vitez Sabladoski. S slikami in zemljevidom. Izdal in založilo "Slovensko planinsko društvo" v Ljubljani 1906. — Ta zanimiva razprava je bila priobčena v "Planinskem Vestniku". Ponatis je zelo popolnjen v stvarnem in jezikovnem oziru. Pridejani zemljevid je načrtal sam pisatelj vitez Klodič, državni inženir pri zgradbi nove železnice. Knjižico prodaja odbor "Slovenskega planinskega društva" in uredništvo "Planinskega Vestnika" v Ljubljani. Cena 60 vin., po pošti 5 vin. več. Prepričani smo, da bo slovensko občinstvo pridno segalo po ti velezanični brošurici!

Izpred sodišča.

Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu.

Tolovajstvo na Mirni. V fari Mirni divja že dlje časa nestrenpolitičen boj. Ta boj se je izdatno poostrial od tistega časa, od kar se je ustanovilo v Mirni sami "Katoliško izobraževalno društvo". Lepa je misel ustanavljati izobraževalna društva, ali ta misel ni samo lepa, marveč tudi nevarna in pogubonsa za cele kraje in dežele, ako se to izobraževanje ljudstva postavi le na enestranko strogo politično stališče. Naravnost vnebovprijih krvic, storjenih nad ljudstvom, pa so krivi tisti, ki na taki podlagi ustvarjenemu društvu naravnost ali umetno vcepljajo

verski značaj in z njim vred pri nas neizogibno podlosovraštvo do svojega bližnjega kot političnega napsotnika. Gorenjec, zlasti pa Notranjec sta mu v tem oziru veliko naprej. Tam ljudstvo že od zdavnega preje politično dozoreva, bodi si pri ti ali oni stranki. In vendar kakor nas poučuje sorska aféra na Gorenjskem in knežaška aféra na Notranjskem, ljudstvo tudi tod preskoči meje civilizacije, ako ravna in stopota kot politična stranka nahajskana po brezvestnih duhovskih kolovodjih. V tem oziru imen duhovnik pri nas prenevaren vpliv na ljudsko maso, in žalostno je za duhovnika, ki to moč svojega vpliva namesto izrablja vzgojevalno, le zlorablja v fanatično sovraštvo in v hujškanje vzbujajoč ogenj. Naše ljudstvo potrebuje pred vsem splošne naobrazbe duha in blage, plemenite vzgoje sreca. To pa se iz strogo enostranskega političnega stališča ne more in ne more nikdar doseči.

Nastopno sledi sicer v celoti pa v kratkih obrisih začrtana slika senčne obravnave o tolovajstvu na Mirni. Žrtev tega katoliškega tolovajstva je bil Avguštin Travnikar, 45 let star, posestnik v Zabrdi pri Mirni.

Travnikar čita poleg klerikalnih listov tudi "Slovenski Narod". Zahaja z drugimi kot katoličcu v cerkev, kot človek s svobodno voljo včasih tudi v hišo g. Šmalca. Le ta pa je znan kot liberalci. To je ob kratek vzdug zgodovina njegove prehrege, zradi katere je moralrevež prestati krvavo pot političnega — mučenika. Anton Vidmar, šele 18 let star, pa že zvita butica, po njegovih dejanih soditi tudi surovina, je versko-političen fanatik, po vrh vseh vrhov pa tudi laže, kakor bi "drukal". Morda zato so ga postavili kot vzor katoličanu za častno mesto knjižničarja v katoliškem izobraževalnem društvu. Njegova kompanjona, ki nočeta ali ne smeta biti več društvenika, sta 27 let stari Jakob Možina in 21 let stari Jakob Kosem, oba hlapca v Mirni! Ta častna trojica je imela Travnikarja zaradi "Naroda" že daje časa "piki". Takrat, tako se je Vidmar že davno preje bahal "bo veliko pičače, ko bomo naučili Travnikarja, kako se "Slov. Narod" bere." In res v noči 5. aprila so mu dali ti trije inštruktorji precej drastično poučno in poučno lekcijo. Travnikar je bil tisti večer v gostilni pri Kastelu in se ob času, ko sta bila tudi Vidmar in Možina navzoča, pomenoval s starim Možinom, (ni nič v sorodu z obtoženim Možinom) glede cerkevnega stola. Bagatelna stvar, ki ni šla nikomur nič mar. Z Vidmarjem in Možinom sploh ni bil nikdar v kaki dotiki, dasiravno se od te strani hoče lažljivo trditi, da sta se (Travnikar in Vidmar) že tukaj "prestirala" zaradi "Naroda." Vidmar torej ni bil prav nič užaljen po Travnikarju in tudi ne zaradi njega razburjen. In to je veleznačilno za našo razpravo. Vidi se, da se je tem fantinom sovraštvo do Travnikarja skoraj gotovo od druge strani vceplilo, da so bili ti hudodelci le nekak mehanizem v rokah tistih, katere najbolj zbadata in šegače, da Travnikar "Narod" čita. Če pa to ne bi bilo resnično in je Vidmar sam "na svojo roko delal", bi bilo to dejstvo še bolj značilno za skrajno surovost in podivjanost knjižničarja kat. izobraževalnega društva. Vidmar in Možina sta šla pred Travnikarjem iz gostilne. Za njima sta šla stari Možina in Travnikar domu okrog 10. ure po noči. Ko prideta na vogel pri zadnji hiši, zastavita jima obtoženca pot; stari Možina se je prestrašil in vprašal: "Vi pojrite naprej ali nazaj, vam nič nečemo." Nato je šel stari Možina nazaj, ter prepustil Travnikarja samega svoji usodi. Tudi lep znak krščanske ljubezni do bližnjega, če prijatelj zapusti svojega prijatelja v nesreči. Travnikar je torej ostal sam. Poznal je mlajšega Možina, Vidmarja pa ne. Napadalca stopita pred Travnikarja in ko bi trenil, že je ta obutil dva silovita udarca; enega čez glavo, enega čez koleno. Zločinca sta imela neko stvar v rokah. Kaj? Tega napadeni ni razločil. Tako tolovajstvo napadeni se je zgrudil v trenotno omotico, ter se pri tem oklenil z rokama lesene ograje pri cesti. Ko se je z omamicami prebudil, je čutil, kako ga je "ta mali" (Vidmar) trgal s silo stran; ker se je Travnikar krčevito držal ograje, prelomil se je naposled "remelj", na kar sta Travnikarja oba vrgla na cesto, ga tam obdelavala in vlačila po cestnem prahu do bližnje kovačnice. In krščanski ljudje v Mirni so ves ta prizor opazovali, ali nikogar ni bil, da bi bil storil, če ne krščansko, vsaj človeško dolžnost in prisel Travnikarju na pomoč. Tu se pa jasno vidijo sadovi naukov božjih namestnikov, ki imajo ljudstvo v svojih rokah. Pač! Nekdo se je ohrambil in poizkusil svojo resilno pomoč — toda može — junaki iz

Mirne, čuje! ta nekdo je bila ženska. Travnikar je zadobil pri prvem napadu: a) težko telesno poškodbo na glavi, b) napadalec mu je je težkim topim orodjem prebil in zlomil nogi pod kolenom in sicer "piščalko" in "golenico". Ko je Travnikar pri kovačnici ležal na tleh sta napadalača uvidela, da sta za nadaljevanje tolovajstva "prešvoh" in šla sta klicat hlapca Kosma. Le ta je že spel. Oba junaka sta ga spravila z obljubo na "veliko pijačo" končni. Kosem je vzel neko trdo stvar (žlavlko?) seboj in ko so prišli na lice mesta, je Travnikarju "pomagal". Kosem sam prizna, da mu jih je kačih 25 "prismolil". Kod je padalo, na to Kosem ni gledal. Travnikar je vplil po tleh: "Pomagaj mi vsaj Ti Kristus (pri tem se je namreč ozrl na Kristovo soho, tam v obližju višec) saj jaz te nisem še zapustil. Pomagaj mi Križani, da me ne bodo ubili!" ... Križani je resno doli ripl, pomagal pa ni. Travnikarja so zlikovci naprej pretepal, suvali in mu v obraz pljuvali. To je bil drugi akt že žalilce iz življenja našega "dobrega ljudstva". Tretji akt je teda le še presegal. Dejali so namreč Travnikarju pas okoli vrata, ga potem zadrgnili, nakar sta ga dva vlekla vsak za en konec stran od ceste proti neki njivi, kamor so ga čež rečeno "vrgli". Travnikar se je med to krizevo potjo onesvestil od pretepanjem, mu je Vidmar grozil: "Če ne boš pustil "Naroda" in Šmalca, te bom ubil." Nato mu je katoliški junak krepko v obraz pljunil. Travnikar je svoje tolovaje milo prosil, naj ga puste pri življenju, naj se vsaj njegovih otročev usmiljijo, ki bodo potem brez očeta. Proti 11. uru so morali nekaj katoliških tolovaljov sumljivega začutiti, kajti potrili, da so jo z lica mesta svojega katoliškega delovanja in pustili revere samega ležati na njivi. Po polnoči pa so prišli zopet nazaj, "inspirirati", in imeli so še eno pomoč seboj. Eden je rek: "Fantje, veste ta le se ne hlini, jih je fejst dobil pod noge." Pristopili so k njemu in Možina se zareži: "tu ne boš ležal, al domu!" Travnikar seveda ni mogel vstati, nakar je bil Kosem tako "prijanjen" in ga vlekel do vrvi. Tukaj so ga prijeli in nesli, oziroma vlekli čez brv. Med tem je Travnikar toliko prišel k sebi, da jih, prosil, naj ga spuste, da gre sam čez brv. Možina pa se zopet zadere nad njim: "Tukaj moraš v vodoskočiti, ali te bomo pa mi vrgli noter, če se ne odpoveš, da ne boš vsebral "Narod" aa!" Potem jih je ves objekt zopet prosil, naj ga vendar pusti pri življenju, "vsaj sem že doli prestal nocoj, pretepal, suvali ste me, pljuvali v me, usmilite se vendar moje žene in otročev, naj gre eden po ženo, da me spravi domov." Ponujal je vsakemu krono za pot, a katoliški tolovajti so zahtevali po 5 goldinarjev. — Še le proti jutru je prišel čuvaj, neka ženska in 2 domača fanta; le ti so prinesli "pare", na katerih so Travnikarja zanesli domu. — Tako dejanje samo ob kratkih obrisih. Zanimive izpovede pri vceplih kakor tudi še nekaj drugih stvari priobčimo svoječasno. Omenjamamo še, da sta hudo delca

Svila za neveste

od 85 kr. do gld. 11.35 per meter v vseh parvah. Franko in že očarjeno se posilja na dom. Bogata izbera vzorcev se posilje s prvo pošto. Tovarna za svilo Henneberg, Zürich. 3.27-6

Svilo
stjeno in tekoče
glicerin. *mijo*
npravljaj kožo
belo in nezno.
Dobi se povsod.

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka v Ljubljani".

Uradni kurzi dun. borze 15. julija 1906.

	Naložbeni papirji.	Denar	Blago
42% majška renta	99.60	99.80	
42% srebrna renta	99.55	99.75	
4% avstr. kronska renta	99.70	99.90	
4% zlata	117.85	118.05	
4% ogrska kronska renta	95.05	95.25	
4% zlata	113.40	113.60	
4% posojilo dež. Kranjske	99.15	100.15	
4% posojilo mesta Splet	101.50	101.50	
4% Zadar	99.70	100.70	
4½% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100.50	101.50	
4½% češka dež. banka k. o. ž. o.	99.50	100.30	
4½% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.85	101.85	
4½% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	105.30	106.30	
4½% zast. pisma Innerst. hranilnice	100.20	106.70	
4½% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100—	100.20	
4½% z. pis. ogr. hip. ban. obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100—	100.40	
4½% obl. češke ind. banke	100—	101.50	
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	100—	
4% prior. dolenskih žel.	820.50	322.50	
3½% prior. juž. žel. kup. 1/1. avstr. pos. za žel. p. o.	100.35	101.35	
Srečke	219—	222—	
od I. 1860/1/	279.50	281.50	
od I. 1864/	155.65	157.65	
titske	286—	293—	
zem. kred. I. emisije II.	286.50	293.50	
ogrsk. hip. banke	258—	266—	
srbske à frs. 100— turške	97—	103—	
163.20	164.20		
22.20	24.20		
464—	474—		
79—	8—		
85—	92—		
56—	61.50		
49.10	51.10		
30.10	32.15		
58—	63—		
75—	81—		
515.40	525.40		
Delnice. Južne železnice	166.50	167.50	
Državne železnice	673—	674—	
Avtro-ogrsk. bančne deln.	1685—	1695—	
Avt. kreditne banke	667.50	668.50	
Ogrske	805—	86—	
Zivnostenske	242—	243—	
Premogok v Mostu (Brück)	679—	683—	
Alpinske montan	672.50	573.50	
Práške žel. ind. dr.	2734—	2744—	
Ríma-Murányi	569—	571—	
Trboveljske prem. družbe	268—	269.50	
Avtro-orožne tovr. družbe	586—	590—	
Češke sladkorne družbe	130—	135—	
Valute. C. kr. cekin	11.34	11.39	
20 franki	19.09	19.13	
20 marke	23.47	23.54	
Sovereigns	23.96	24.04	
Marke	117.40	117.60	
Laški bankovci	95.56	95.75	
Rublji	251.25	252—	
Dolarji	4.84	5—	

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 16. julija 1906.

Termin.

Pšenica za oktober	za	50 kg	K	7.54
Rž	za	50		6.42
Koruzna	za	50		6.17
maj za I. 1907	za	50		5.32
Oves	za	50		6.55

Efektiv.

5 ceneje.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 662 Srednji zračni tlak 786.0 mm

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra mm	Temperatura °C mm	Vetrovi		Nebo
				Wind	Wind	
16. 9. zv.	737.8	18.6	brezvetreno			jasno
17. 7. zv.	739.8	16.5	sl. jvzhod	del. oblač.		
18. 7. pop.	739.4	26.5	sl. jug			jasno

Srednja včerajšnja temperatura: 18.9°, normal: 19.8°. Padavina mm 0.0

Učenca

poštenih starcev sprejme takoj v trgo vino s špecerijskim, železniškim in mešanim blagom ter z delikatesami Štefan Lapajne v Idriji. 2591-1

Slavnemu občinstvu naznamo, da bodo

svojo zemljiško posest na Friškovcu mej vojašnico pešpolka št. 27 in Martinovo cesto

Porazdelitev parcel se nahaja v naši pisarni Wolfe ulice št. 12 in je upogled mogoč vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—7. popoldne, ob nedeljah od 9.—12. dopoldne.

„SLAVIJA“

Vzajemna zavarovalnica na Slovenskem. Izplačane odškodnine in kapitalje: 87.176.383.75 E

Rez. fond: 34.788.637.75 E Izplačane odškodnine in kapitalje: 87.176.383.75 E

Po velikosti druga zavarovalnica naše države

v vseokvirni slovenski narodni uprave.

Zavaruje postopja in premčnine proti pošarnim škodam po najnižjih cenah

Škoda ocenjuje takoj in najkušnjeva

časova najboljši slovena, koder posluje

časne.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne

podpore v narodne in občinske

časne.

Zavarovalnica ima v lasti bančno hišo

v Gospodskih ulicah št. 12.

Vsa poslovna dajo:

2-81

Generalni zastop v Ljubljani, česar pisarne so v lastnej bančnej hiši

v Gospodskih ulicah št. 12.

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

2594

Kavarna in
restavracija

V svojo trgovino z mešanim blagom sprejmem takoj
učenca.

Prednost ima tisti, ki je dovršil kak razred srednje šole. — Ponudbe sprejema
Fr. Mlakar v Idriji.

2580

BIBE

brezalkoholna pijača izvrstnega okusa iz sadnega soka

se dobiva pri 2365-4

G. PICCOLI, lekarnarju
v Ljubljani, Dunajska cesta.

En del tega soka, pomešanega s petimi deli vode, da za mlade in stare, za zdrave in bolne, prijetno, žejo gasečo, redilno in za prebavne organe zdravo pijačo.

1 steklenica 1 krona.

Naročila se izvrše točno po povzetju

Smreke in hoje

Pri soneški graščini na Igu se bode v ponedeljek, 23. julija 1906 ob 9. uri dopoldan prodalo potou javne dražbe v malih partijah 234 smrek in hoj 50 cm in višje (prsna visokost) debelih in nekaj izbirkov razne debeline.

Vse drevje raste blizu vasi Studenec in Dobravec.

Pogoji se zvedo pri logarju na graščinskem marfu v Studencu.

Oskrbništvo soneške graščine na Igu

dne 15. julija 1906.

2587

Zalogu v Domžalah pri F. Pečniku.

Zarezano strešno opeko

naravno, impregnirano in glazirano
prve in druge vrste dobavlja

v vsakršni množini točno

Rudolf Oroszy v Ljubljani.

2105-12

Restavracija „Zlatorog“
na Bledu

(v bližini kolodvora).

Slavnemu p. n. občinstvu vladu naznanjam, da odprem svojo novo zgrajeno restavracijo

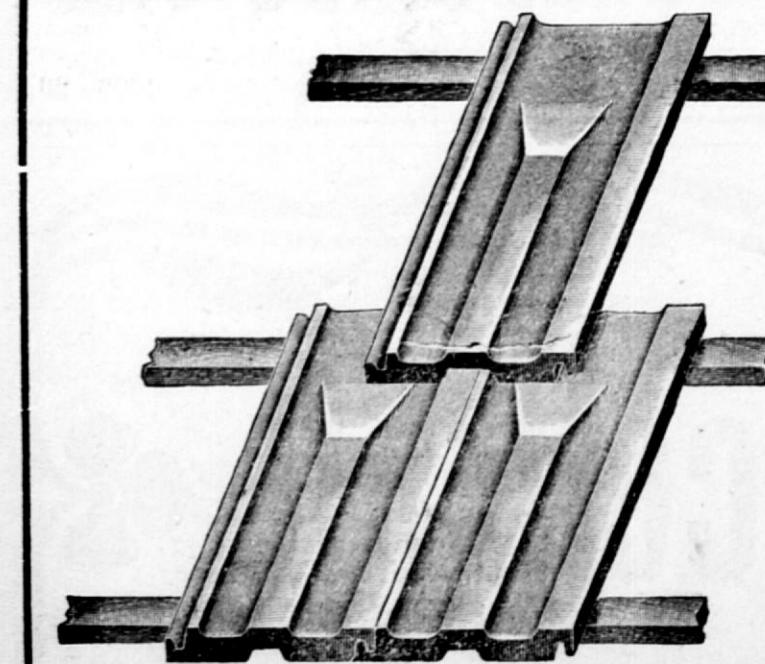
v četrtek, dne 19. julija t. l.

Škrbel bom vedno za najboljša prista vina, dobro pivo ter za okusna gorka in mrzla jedila po zmernih cenah.

Za prenočevanje imam na razpolago več sob s krasnim razgledom na jezero.

Za obilni obisk se slavnemu občinstvu vladu naprej priporočam z velespoštovanjem IVAN RUS.

2592 1

Hotel Balkan Trst

Novi zgradba, * 70 elegančnih sob, * lift, * električna razsvetljava, * kopelji, * cene zmerne.
2110-16 Počkaj in kogl.

Uvoz južnih pridelkov.

Tržaška firma išče solidnega dobro uvedenega zastopnika. Ponudbe pod „Sud-import 56483“ na anončno ekspedicijo M. Dukes Nachf, Dunaj I., Wollzeile 9. 2573

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN QKBV
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Mikloševa cesta 8.
Igrališče ulica 8. 6.
Telefon 8. 154.

V Spodnjih Gorjah na Gorenjskem
pri Vinku Janu se odda več

lepih sob

z opravo in tudi kuhinjo po zmerni ceni. V hiši je gostilna, kjer se dobivajo prista vina in dobra jedila. Za p. n. turiste prenočišče in dobra posrežba. Hiša ima svoj ribnik, kjer se lahko ribari, lastna izprehajališča z utami in senčnat vrt, ter je od Bleda oddaljena samo 20 minut. Na razpolago so tudi vozovi. 2546 2

Restavracija „Narod. dom“

v Ljubljani.

Vsak dan sveže 2054 18

plzensko

in termalno pivo

združenih pivovaren Žalec in Laški trg.
Priznano dobra vina in okusna domača kuhinja.

Lep senčnat lipov vrt.

Za mnogoštevilni obisk se priporoča restavratere.

Št. 24.328. 2557-2

Razpis.

Za prihodnje šolsko leto je podeleti v hvaljen spomin na Nje Veličanstvo presvital cesarico Elizabeto določeno podpora v znesku 400 krov, do katere imajo pravico dekllice, ki so dovršile tukajšnjo strokovno šolo in se žele v umetnih ženskih ročnih delih ali v njih posameznih strokah dalje izobraževati in v ta namen obiskovati dunajsko strokovno šolo za umetno vezenje, centralni čipkarski kurz ali pa državno umetno obrtno šolo na Dunaju ali v Pragi.

Prošnje za podeletev te podpore je vlagati tukaj do konca julija 1906.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 9. julija 1906.

Ženitna ponudba.

30leten izobražen mož v boljši javni službi želi dopisovati v svrhu ženitve z olikano, dobrosrčno gospico.

Pisma z natančnimi podatki pod naslovom: P. L., poste restante,
Ljubljana do 23. t. m. 2555 2

Karel Planinšek

Prva ljubljanska veležgalica za kavo z elektriškim obratom ter špecialna trgovina za kavo in čaj v Ljubljani
samoa na Dunajski cesti, nasproti kavarne „Evropa“
(postajališče cestne železnice)

priporoča vsak dan na stroj sveže žgano kavo; najfinje vrste in preizkušene zmesi po najnižjih cenah. Po pošti razpošiljam vsak dan.

Najnovejša iznajdba.

Lemin da z mrzlo, vročo vodo ali sodavico izvrsten sladoled za vratne bolezni; aromatičen pridatek k močnatim jedilom.

Rosin z vročo vodo da čaj, punč, grog, ako se pridene rum ali konjak; zavretemu vinu je najboljši pridatek.

Vanin da v mleku ali smetani cesarski čaj, z rumom jačni punč; vanilen sladoled, ledeno kavo; izvrsten pridatek k močnatim jedilom.

Vanin je redilni prašek za otroke, od zdravnikov najboljše priporočan.

Lemin kg 2 K ali 150 zavitkov po 2 v za 2 K
Rosin " 4 " 75 " 4 " 2 "
Vanin " 6 " 50 " 6 " 2 "

Razpošilja se v zavitkih po 1 K za trgovce pripravno; brez zavitkov za gostilne, kavarne itd. Najmanj $\frac{1}{4}$ kg ene vrste. — Navodila za uporabo priložim brezplačno.

Fino pecivo se dobiva 75 kosov po 2 vin. za 1 K, in 38 kosov po 4 vin. za 1 K.

Iznajditelj E. BRANDT, L. kranjska tvornica finega peciva v Kranju.

Od sobote, 14. julija do torka, 31. julija se bo v trgovini
Pri slonu v Ljubljani, Prešernove ulice 50
(nasproti pošti)

zaradi takojšnje izpraznitve predajalo različno blago na drobno: Lepi jesenski damske paleto po zajamčeno polovičnih cenah. Črno in tudi nekaj barvastega finega blaga za oblike po zajamčeno polovičnih cenah.

Flanela, lawn-tenniska, prej meter 22 kr., sedaj 12 kr. meter. Flanela za spodnja krila, barvasta in turško-rdeče barve, čista volna. Moške sraje, bele in barvaste, kravate in še nekaj lepega blaga za moške oblike. — To blago se bo oddalo nizko pod nakupno ceno, ker mora biti lokal 1. avgusta t. l. izpraznjen.

Ravnoram se oddajo lepe štelaže, prodajalniške mize (pudelni), ogledala za razložno okno in 2 obločnici.

Prosim, prepričajte se!

Srajce, barvaste in bele

Kravate

Dvratniki

Nogavice, moške in ženske

Blago za bluze

Spodnja krila

Trakovi

Čipke

Moderci

Rokavice in vsi predmeti se bodo od danes naprej po polovični ceni

oddajali pri

2447 5

Ernestu Sarku
v Ljubljani, Dvorski trg 3.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,
opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino
zarezane strešne opeke,
(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.
Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. In Jos. Marzola.
Najljčnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.

Vzorce in prospekti pošljemo na željo brezplačno.
Tako juna in najzanesljivejša postrežba.
Sprejmejo se zastopniki.